

Inkomstbeskattning av aktieutdelning i utlandet¹

Av jur kand Master of Laws Roland Dahlman

Mot slutet av 1950-talet diskuterades allmänt i Sverige möjligheten av att differentiera den statliga aktiebolagsbeskattningen genom olika skatteprocent för utdelade och fonderade vinstmedel. I femtiotalsdebatten framhölls Tyskland som ett mönster, där regler om "split-rates" hade genomförts. Tyskland är nu åter av intresse i detta sammanhang i och med att det tyska skattesystemet i flera delar reformerats från årsskiftet, inklusive procentsatserna i den tyska differentierade bolagsbeskattningen. Denna förändring har skett i samband med införande av ett system med "credit" (skatteavräkning) för aktieägare efter, i princip, fransk modell. De nya reglerna har trätt i kraft från och med den 1 januari 1977.

Utvecklingen tenderar mot credit-metoden

Genom den partiella reformen av det tyska skattesystemet har detta närmats *credit*-metoden, som är mest förekommande för att undvika ekonomisk dubbelbeskattning av aktiebolag och deras ägare. Av intresse i detta sammanhang är att president Carters förslag vad avser skatteområdet till viss del allmänt anses komma att medföra slut på ekonomisk dubbelbeskattning av bolagsinkomst i USA, antagligen genom någon form av *credit*-mekanism. Vidare har Al Ullman, ordförande i finans- och skatteutskottet i det amerikanska representanthuset (från vilket alla skatteförslag måste emanera), uttryckt sin sympati för presidentens förslag. I och med dessa händelser synes den internationella utvecklingen ytterligare komma att styras mot att beskatta aktiebolag och deras ägare enligt *credit*-metod.

Dessa rader är avsedda att diskutera inkomstbeskattning av utdelning på aktier och att översiktligt beröra valda lösningar i några länder². *Integrering* av beskattning av aktiebolag och deras ägare *på bolagsnivå* behandlas först och därefter *integrering på aktieägarnivå*. Med integrering på bolagsnivå förstås att vinstmedel hos ett aktiebolag beskattas med olika skattesatser, en lägre procent om vinstmedlen delas ut och en högre om dessa fonderas. Integrering på aktieägarnivå innebär att skatt uttagen på bolagsnivå anses förskottsbelagd av aktieägarna och att dessa följaktligen ges rätt till avräkning

¹ Se också SN 1976 s. 536, Tolstoj, som behandlat samma problem i mer exemplifierad form.

Red.

² Angivna procenttal och andra sifferuppgifter i översikten över länderna nedan är baserade på tillgänglig tryckt information som återger lagstiftning i kraft för år 1976.

krona för krona av sådan skatt mot ev skatt på utdelningsinkomsten eller annan inkomst.

Som bekant beskattas nettovinst i svenska aktiebolag enligt gällande svenska regler med summan av statsskatt om 40 procent och tillämpligt kommunalskatteuttag. Utdelade vinstmedel beskattas ytterligare hos aktieägarna med tillämplig progressiv skatteprocent om dessa är fysiska personer. Om mottagaren av utdelning innehar aktier i det utbetalande bolaget som skattemässigt behandlas som organisationsaktie är utdelningen skattefri. Det svenska skattesystemet tillämpar med andra ord regler enligt principerna för det s k *klassiska systemet*: beskattning av aktiebolagsvinst både på aktiebolagsnivå och på aktieägarnivå om dessa är fysiska personer.

Mindre avvikelser från dessa principer är Annell-lagens bestämmelser om avdrag för utdelning på nyemitterade aktier, maximerat till fem procent av inbetalt belopp och enskilda skattskyldigas sparavdrag som 800 eller 1 600 kronor för ensamstående och gifta respektive. Dessa regler medför, i begränsad utsträckning, partiell integration av beskattning av svenska aktiebolag och deras ägare.

Ett fåtal länder tillämpar det klassiska systemet

Sverige och USA är vid sidan av Italien³ och Nederländerna bland de relativt fåtaliga viktigare industriländer som tillämpar det klassiska systemet. Faktum är att detta system har frångåtts i de flesta utvecklade länder. Det skall dock framhållas att inget land beskattar aktiebolag och dess ägare enligt principen "full integration". Med full integration förstås att aktiebolag skattemässigt behandlas som handelsbolag. Enligt detta system skulle vinst behandlas som tillgänglig för lyftning — och skulle därmed löpande upptagas som inkomst av aktieägare — när den vore känd till sin storlek. Skatten på aktiebolagsnivå skulle avräknas i likhet med en preliminär skatt gentemot aktieägarnas slutliga skatt.

Såvitt bekant har inte något modernt inkomstskattesystem, med undantag för Englands (nu är ett *credit*-system i kraft), övergått från ett integrerat system till ett klassiskt, men flera har frångått detta till någon form av integration, fullständig eller partiell, på aktieägarnivå. Detta synes vara förhärskande internationell trend.

Argument för integration

Argument framförda för integration är en rad synpunkter som i princip grupperar sig kring kravet på neutralitet i beskattningen, d v s att affärsbeslut inte skall snedvridas av enbart skattemässiga hänsyn. Ett annat argument är att åtminstone partiell integration är snarare regel än undantag i industriländer och att därför internationell konkurrenskraft kan minskas i länder som saknar

³ Den italienska regeringen har nyligen beslutat förelägga parlamentet ett förslag om integrering på aktieägarnivå.

sådana regler. Vidare är en aspekt att integration på aktieägarnivå genom en *credit*-mekanism ger skilda resultat för den enskilde aktieägaren beroende på hans marginalskattesituation. Om denna är låg, ger *credit*, som är konstant oavsett tillämplig marginalskatt, ökad behållning för konsumtion eller sparande under förutsättning att systemet medför rätt till återbetalning av över-skjutande skatt efter *credit* (se exemplet under kol. "Credit", s 325). Om marginalskatten är hög, avräknas *credit* mot inkomst i vanlig ordning. Ytterligare en synpunkt är att näringslivets kapitalbehov är och kommer att bli oerhört stort, vilket, enligt vidtagna undersökningar, kanske särskilt gäller i USA, men också i flera andra länder och att därför särskilda incitament till finansiering med eget kapital behövs. Till sist ett argument som sammanhänger med denna aspekt: det klassiska systemet medför snedvridande effekter beträffande finansiering med eget kapital jämfört med finansiering med främmande kapital genom upplåning i och med att skuldränta är avdragsgill, medan avdrag ej medges för utdelning, vare sig fonderade vinstmedel eller årets vinst.

Integrering på aktiebolagsnivå

Integration på aktiebolagsnivå åstadkommes i och med att skatteprocenten för fonderad vinst är högre än för utdelad vinst (eller i och med rätt till avdrag, helt eller delvis, för utdelning). Skatten på utdelad vinst är lägre beroende på att utdelningen kan bli föremål för progressiv beskattning hos aktieägarna. Detta system tillämpas i olika former i flera länder, bland andra Finland och Norge (avdragsmetod) samt Japan, Tyskland och Österrike (*split-rate*-metod).

Före årsskiftet 1976/77 träffades tyska aktiebolag av inkomstskatt med 51 procent på ej utdelad vinst och med 15 procent på utdelade vinstmedel. Det var ej möjligt att reducera beskattning på aktiebolagsnivå med hela skillnaden mellan skattesatserna genom att dela ut alla vinstmedel på grund av den sk skuggeffekten. Denna kom till stånd i och med att de vinstmedel bolaget bibehöll för att betala den femtonprocentiga skatten betraktades som ej utdelad vinst trots att den belöpte på utdelad vinst och beskattades därför med 51 procent. Detta innebar att den effektiva skatteprocenten på "ej utdelade" vinstmedel, när bolaget maximerade utdelning av vinstmedel, ej var 15 utan omkring 23 procent. Skuggeffekten är eliminerad i den från årsskiftet gällande tyska lagstiftningen.

Det nya systemet i Tyskland

Från och med årsskiftet 1976/77 har det tyska skattesystemet ändrats. De nya reglerna, till den del de avser beskattning av utdelning, innebär i huvudsak följande.⁴

Skattesatsen för fonderad vinst har ökats från 51 till 56 procent och för

⁴ Se vidare Bo G Sandström: "Ändrade regler för skatt å utdelning i Västtyskland", SN 1976 s 385—388.

utdelad vinst från 15 till 36 procent. Vidare har rätt till avräkning av skatt belöpande på utdelning införts om 36 procent. Avräkningsinstitutet innebär i normalfallet att mottagare av utdelning som är bosatt i Tyskland ej träffas av nettoskatt i denna del efter *credit* av skatt på erhållen utdelning. Om mottagarens marginalskatt är låg, medges rätt till återbetalning av den överskjutande bolagsskatt som belöper på utdelning från aktiebolaget.

Rätt till avräkning tillkommer däremot inte ett utländskt moderbolag eller individuell aktieägare bosatt utom Tyskland. Förmodligen kommer omförhandlingar av de tyska dubbelbeskattningsavtalen föranledda av reformen att utsträcka denna rätt till utländska portföljinvesterare. Efter utsträckandet av rätt till *credit* även för direkta investeringar i det föreslagna avtalet England — USA är det sannolikt att Tyskland kommer att vara under viss press till eftergifter för sådana investeringar i skatteavtalsförhandlingar.

När ett tyskt aktiebolag verkställer utdelning till en utländsk aktieägare, kvalificerar bolaget för den reducerade 36-procentiga skatten trots att mottagaren ej alltid är föremål för tysk progressiv beskattning. I stället effektueras den ekonomiska dubbelbeskattnings andra led, och därigenom det teoretiska fundamentet för den reducerade procentsatsen, i och med en icke-progressiv kupongskatt. Detta system kan skapa snedvridningar mellan intäkt efter skatt på investeringar gjorda av tyska investerare jämfört med utländska investerare. Denna skattefördel som utlandsägda bolag i denna del fortfarande åtnjuter i Tyskland har de tyska skattemyndigheterna sökt minska genom speciella klausuler i dubbelbeskattningsavtal. Fördelen kan dock i andra fall tänkas balanseras av nackdelen av att *credit* för närvarande ej spiller över till utländska investerare.

Enligt det svenska dubbelbeskattningsavtalet får den tyska skatten på utdelning till person med hemvist i Sverige ej överstiga 15 procent.

I de fall där mottagaren är svenskt aktiebolag eller svensk ekonomisk förening, med ett ägarintresse om minst 25 procent i det utdelande bolaget, får Tyskland utta skatt med maximalt 25 procent i stället för 15 procent. Den högre procentsatsen om 25 procent får tillämpas om skillnaden i *split-rate* är lika med eller överstiger 20 procent, vilket fortfarande är fallet efter den 1 januari 1977.

Dubbelbeskattningsavtalet Tyskland — USA innehåller en speciell reinvesteringoklausul som är avsedd att minska effekterna av underbeskattning av utländska direktinvestorer. Klausulen tillämpas beträffande amerikanska aktiebolag som äger minst 10 procent av röstetalet i ett tyskt bolag. Om ett sådant bolag "reinvesterar" 7,5 procent eller mer av erhållen utdelning, uppgår kupongskatten till 25 procent i stället för 15.

Både *split-rate* och *credit*-metod

De japanska och västtyska skattesystemen är, såvitt bekant, de enda som tillämpar regler med inslag av både *split-rate*- och *credit*-metod. Japanska

aktiebolag med en kapitalisering överstigande 100 milj yen beskattas med 40 procent av fonderad vinst och med 30 procent av utdelade vinstmedel. Bolag med mindre eget kapital beskattas med samma procenttal om årets nettovinst överstiger sju milj yen och med 28 procent (fonderad vinst) och 22 procent (utdelad vinst) om vinsten är sju milj yen eller mindre. Utöver dessa regler medges aktieägare *credit* om 10 procent av erhållen utdelning. Om mottagaren av utdelning är ett aktiebolag är utdelningen skattefri under förutsättning att denna i sin tur delas ut av det mottagande bolaget. I de fall då viss del av utdelningen ej återutdelas, skall 25 procent av skillnaden mellan mottagen utdelning och ej utdelade medel upptagas till beskattning av det mottagande bolaget.

En effekt av det dubbla integreringssystemet är bl a att — i likhet med det tyska systemet — utdelning till utländska investerare ej diskvalificerar det utbetalande japanska bolaget från att åtnjuta den reducerade skatteprocenten. Den utländska investeraren går däremot miste om värdet av den tio-procentiga avräkningen. I motsats till de tyska dubbelbeskattningsavtalen innehåller de japanska avtalen till dato inga klausuler som balanserar fördelarna för utländska investerare genom högre kupongskatt på utdelning. Både det japanska dubbelbeskattningsavtalet med Sverige och det med USA föreskriver kupongskatt om 15 procent vid portföljinvesteringar och om 10 procent vid direkta investeringar. I det amerikanska avtalet är direkt investering liktydigt med minst tio procent ägarintresse och i avtalet med Sverige minst 50 procent ägarintresse.

Integrering på aktieägarnivå

Integrering av beskattning av aktiebolag och deras ägare på aktieägarnivå har vanligtvis genomförts med en *credit*-mekanism. Detta system återfinns exempelvis i Belgien, Danmark, England, Frankrike och Kanada. I princip innebär denna integreringsmetod att bolagsskatten hänförlig till utdelad vinst avräknas helt eller delvis gentemot aktieägares inkomstskatt.

I de fall där aktiebolaget och dess ägare är bosatta i samma skattejurisdiktion kan både *split-rate*- och *credit*-system teoretiskt sett medföra samma behållning efter skatt för aktieägarna, d v s samma resultat oavsett system, se exemplet, s 325. Skillnaden i principiellt angreppssätt i de båda integrationsmetoderna är däremot slående beträffande aktieägare bosatta utom aktiebolagets jurisdiktion. Enligt *credit*-system medges dessa ej rätt till avräkning av bolagsskatt som belöper på utdelning, om ej dubbelbeskattningsavtal medger sådan rätt. Detta innebär direkt motsatt resultat jämfört med *split-rate*-system, som tillämpas oavsett om aktieägare är bosatt inom eller utom det utdelande aktiebolagets jurisdiktion.

1965 års skattereform i Frankrike

I samband med 1965 års skattereform i Frankrike övergavs det klassiska systemet till förmån för ett avräkningssystem. Den främsta orsaken till att

introducera ett *credit*-system i stället för ett *split-rates*system var att de franska myndigheterna önskade begränsa fördelarna av det skattebortfall som reformen ansågs medföra till skattskyldiga bosatta i Frankrike. Ytterligare orsaker ansågs vara graden av kanske främst amerikanska ekonomiska intressen i Frankrike och förekomsten av nominellt utlandsägda aktier till följd av placering hos förmodligen främst schweiziska banker. I bägge dessa fall ansågs motiverat att förvägra berörda skattskyldiga *credit*-systemets fördelar.

Det franska *credit*-systemet medger både fysiska personer bosatta i Frankrike och franska aktiebolag med portföljinnehav (mindre än tio procent aktieinnehav i det utdelande bolaget) skatteavräkning (*avoir fiscal*) om 50 procent av mottagen utdelning. Avräkningen är avsedd att representera hälften av aktiebolagets skatt på vinstmedel med vilka utdelningen betalats. Skatt med avseende på utdelning beräknas på utdelningen, inklusive det 50-procentiga *credit*-beloppet (*gross-up*). Hälften av skatten på bolagsnivå avräknas därefter mot skatt på den skattskyldiges totala inkomst. Under förutsättning att den skattskyldiges *avoir fiscal* överstiger hans skatt på annan inkomst medges rätt till återbäring av överskjutande belopp. Detta gäller endast beträffande fysiska personer och ej juridiska.

Utöver dessa regler uttages en särskild skatt, *précompte mobilier*, på utdelning som belöper på bolagsinkomst som ej träffats av bolagsskatt, exempelvis kapitalvinst, utdelningar och inkomst från källor utom Frankrike. *Précompte* uppgår till 33 1/3 procent. Skattskyldig bosatt i Frankrike medges rätt till avräkning av *précompte*. Denna skatt återbetalas vanligen vid utdelning som kommer portföljinvesterare till godo som är bosatt i ett land med vilket Frankrike har dubbelbeskattningsavtal.

Enligt fransk lag uppkommer ett moder- dotterbolagsförhållande om moderbolaget innehar minst tio procent av dotterbolagets aktiekapital. Ett bolag som har moderbolagsstatus är ej skattskyldigt för utdelning från dotterbolag.

Som allmän regel gäller att *avoir fiscal* ej kommer en utom Frankrike bosatt till godo. Dubbelbeskattningsavtal medför många gånger undantag från huvudregeln. På senare år har de franska myndigheterna varit villiga att vid förhandlingar om dubbelbeskattningsavtal utsträcka *avoir fiscal* till bolag och individer bosatta utom Frankrike, exempelvis avtalen med Sverige, Tyskland och USA. Avtalet Frankrike-USA medger dock endast rätt till *avoir fiscal* beträffande portföljinvesteringar.

Det engelska integreringssystemet

På mindre än tio år har skattesystemet i England ändrats från ett *credit*-system till ett klassiskt system och 1973 åter tillbaka till ett *credit*-system. I huvuddrag innebär det engelska integreringssystemet följande.

Engelska bolag beskattas med 52 procent. Skattskyldighet i England för aktiebolag är ej avhängigt av att bolaget bildats där, utan var "*management and control*" utövas. Det engelska systemet, i likhet med det franskas *précompte*, urmärker sig för en speciell uppbördsmechanism kallad "*advanced corpora-*

tion tax" (ACT). Denna innebär att utdelning av vinstmedel medför skyldighet för bolaget att göra en förskottsbetalning med avseende på den slutliga bolagsskatten med 35/65 av utdelningen. Aktieägare medges rätt till credit om 7/13 av utdelning. Utöver dessa regler är utdelning till ett annat engelskt aktiebolag skattefritt, oavsett aktieinnehavets storlek i det utdelande bolaget.

ACT måste även inlevereras till skattemyndigheterna när mottagaren av utdelning är bosatt utom England. Detta gäller både för portföljinvesteringar och direkta investeringar. En utländsk portföljinvesterare förlorar rätt till *credit* för ACT. Dubbelbeskattningsavtal kan dock i vissa fall medge sådan avräkning.

De engelska myndigheterna har förhandlat och förhandlar med flera länders representanter om förändringar i de engelska dubbelbeskattningsavtalen särskilt med syfte att ändra bestämmelserna om lindring av internationell dubbelbeskattning av utdelningsinkomster. Ett exempel är avtalet med Sverige som ger svenska portföljinvesterare (aktieinnehav mindre än tio procent av röstetalet i det utdelande bolaget) rätt till skatteavräkning. Övriga överredda engelska dubbelbeskattningsavtal förväntas begränsa rätt till avräkning, ibland inklusive ACT, till portföljinvesteringar. Ett väsentligt undantag, med hänsyn till storleken av de amerikanska direkta investeringarna i England, kan skapas av de föreslagna föreskrifterna i det nyligen omförhandlade anglo-amerikanska dubbelbeskattningsavtalet. Avtalet avses medge amerikanska skattskyldiga rätt till avräkning, åtminstone i viss utsträckning, även av skatt på direktinvesteringar i engelska företag med klart syfte att göra England mer attraktivt för investeringar i företag från amerikanskt håll.

Det kanadensiska systemet

Före år 1972 tillämpades i Kanada ett klassiskt system med begränsad rätt till avräkning av 20 procent av erhållen utdelning för aktieägare. Den berömda *Royal Commission ("Carter Commission")* presenterade sin rapport år 1966. Några år senare avlämnade finansministeriet ett *White Paper*, som, med carterkommissionens arbete som grund, utgjorde underlaget för 1971 års kanadensiska skattereform. Denna medförde bland annat regler om integrering på aktieägarnivå av beskattning av bolag och deras ägare, med begränsning av rätt till avräkning till skattskyldiga bosatta i Kanada. Valet av denna integrationsmetod har bl a ansetts motiverad av kritik mot ökande amerikanska investeringar i Kanada och en önskan om skatteincitament för ökad egetkapitalfinansiering från kanadensiska händer.

Fysiska personer är skyldiga att uppta 4/3 av mottagen utdelning som inkomst. De har rätt till skatteavräkning av en tredjedel av utdelningen dvs med den tredjedel som motsvarar *gross-up* av utdelningen. Det kanadensiska skattesystemet medför vidare i allmänhet skattefrihet för utdelning mellan aktiebolag genom rätt till avdrag för utdelning hos mottagaren. Ej börsnoterade aktiebolag som erhåller utdelning på portföljinvesteringar (i Kanada mindre än 50 procent av röstetalet i det utdelande bolaget) beskattas med

33 1/3 procent av sådan utdelning. Denna skatt återfås när det mottagande bolaget återutdelar vinstmedel till sina aktieägare.

Till skillnad från flera av Englands och Frankrikes dubbelbeskattningsavtal, har de kanadensiska avtalen hittills ej ändrats efter införandet av *credit*-mekanismen. Skatteavräkningens fördelar är alltså begränsade till skattskyldiga bosatta i Kanada. Dock kan nämnas att kanadensiska dubbelbeskattningsavtal är föremål för omförhandlingar med syfte att anpassa dessa till det nya *credit*-systemet och utsträcka rätt till *credit* till utländska investerare.

Valet av integrationsform

Den principiellt viktigaste frågeställningen i samband med val av integrationsform inställer sig, som nämnts ovan, när mottagaren av utdelning ej är bosatt i samma land som det utdelande bolaget. Om dubbelbeskattningsavtal ej medför annan effekt, medför integration på aktiebolagsnivå genom *split-rates* i allmänhet ökad behållning efter skatt av utdelningsinkomst för utländsk investerare, medan integration på aktieägarnivå genom *credit* vanligtvis diskriminerar till förmån för inhemska portföljinvesterare. Enligt uppgift var den senare synpunkten ett vägande skäl för Frankrike år 1965, Kanada 1972 och England 1973 att introducera *credit*-system. Problemet med aktieägarens bosättning är av mindre betydelse när mottagaren av utdelning är direktinvestor och utdelningen ej återutdelas av det mottagande bolaget. Detta beror på att i ett *credit*-system det utdelande aktiebolaget självt träffas av samma skatt vare sig vinstmedel utdelas eller fonderas och vare sig mottagaren är inlämning eller utlämning. För den individuella aktieägaren i det mottagande bolaget i utlandet, som mottar utdelning — särskilt från utländska källor, sett från det utbetalande bolagets synpunkt — är det dock väsentligt att rätt till avräkning medges oavsett i vilket tidigare bolagsled skatt erlagts. För närvarande medges ej sådan rätt till avräkning i, såvitt bekant, något dubbelbeskattningsavtal.

Beskattning av bolag m m inom EG

Utöver länderöversikten ovan kan nämnas att EG-kommissionen den 1/8 1975 överlämnade till ministerrådet ett förslag till direktiv beträffande harmonisering av medlemsländernas skattesystem till den del de avser beskattning av bolag och kupongskatt på utdelning⁵. Syftet med detta direktivförslag är att införa gemensamma avräkningssystem och kupongskattesystem inom EG. Förslaget innebär att varje medlemsstat skall ha en enhetlig skattesats på bolagsnivå för vinstmedel oavsett om dessa fonderas eller utdelas. Ett kombinerat *split-rate-credit*-system som det tyska skulle således ej accepteras. Den enhetliga bolagsskatten har föreslagits ligga mellan 45 och 55 procent. Utdelad vinst avses medföra rätt till avräkning för individuella aktie-

⁵ Proposal for a Council Directive concerning the harmonization of systems of company taxation and withholding taxes on dividends (Official Journal of the European Communities No C 253, 5/11/75, s 2—8).

ägare förutsatt att de är bosatta inom EG och utdelningen är skattepliktig inkomst för mottagaren. Avräkningens storlek avses bli bestämd av medlemsstaterna individuellt. Förslaget rekommenderar att storleken av avräkningen skall ligga mellan 45—55 procent av tillämplig bolagsskatt, inklusive den bolagsskatt som belöper på utdelningen (*gross-up*-metod).

I slutet av september 1976 yttrade sig den skattekommittén för ekonomiska och sociala frågor inom EG över förslaget och tillstyrkte det i dess huvuddrag. Flera reservationer anmälades dock. Utöver detta yttrande har förslaget ej vidare behandlats inom EG efter avlämnandet i 1975 till ministerrådet. Europaparlamentet skall avge yttrande över förslaget innan det kan återlämnas till rådet för beslut. Förslaget kan tänkas överlämnas i slutbehandlat skick till ministerrådet någon gång under 1977.

Tiden bör ej vara alltför avlägsen innan det kan övervägas att ändra det svenska skattesystemet och införa rätt till viss avräkning för aktieägare av mottagen utdelning. Denna fråga synes hänga samman med i vilken utsträckning den allmänna opinionen kan övertygas om det riktiga i att reformen

- vore i enlighet med internationell utveckling beträffande beskattning av aktiebolag och deras ägare, inklusive harmoniseringssträvanden inom EG
- begränsar rätt till avräkning till skattskyldiga bosatta i Sverige, om denna rätt ej utsträcks genom dubbelbeskattningsavtal, vilket kan bestämmas från fall till fall
- ökar svenska företags finansieringsförmåga genom utgivandet av aktier
- ökar attraktiviteten av investering i aktier av den sparande allmänheten
- bibringar ökad neutralitet i val av företagsform
- rättar till en anomali i det klassiska systemet: snedvridning i den skattemässiga behandlingen av finansiering av företag med eget kapital jämfört med lånat kapital.

Exempel

Jämförelse mellan klassiska-, credit- och split-rate-system

Förutsättningar:

Inkomst före skatt hos bolaget: 100 kr

Maximal utdelning av vinstmedel efter bolagsskatt

Bolagsskatt: 50 procent

Marginalskatt för fysisk person: 60 procent, även för (a), (b) 40 procent,
(c) 20 procent

Credit av 50 procent av skatt hänförlig till utdelad vinst, med *gross-up* av *credit* hos mottagaren av utdelning

Beträffande *split-rate* beskattas utdelad vinst med 25 procent.

	Klassiskt	Credit (a)	(b)	(c)	Split-rate
1. Vinstmedel	100	100	100	100	100
2. Bolagsskatt	(50)	(50)	(50)	(50)	(25)*
3. Utdelning	50	50	50	50	75
4. <i>Gross-up</i>	—	25	25	25	—
5. Utdelning (3 + 4)	50	75	75	75	75
6. Marginalskatt	30	45	30	15	45
7. <i>Credit</i> (4)	—	25	25	25	—
8. Marginalskatt (6 — 7)	(30)	(20)	(5)	10**	(45)
9. Nettoutdelning (3 — 8)	20	30	45	60	30

* Bortsett från skuggeffekt

** Till den skattskyldige återbetald överskjutande skatt